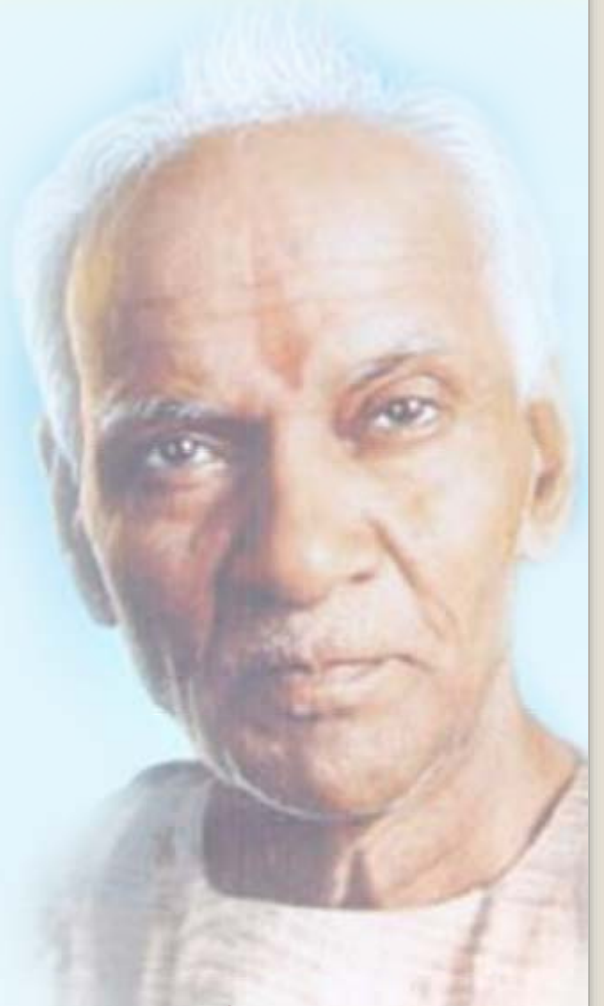

જન્મશતાબ્દી પુસ્તકમાળા

અધ્યાત્મને
જીવંત
બનાવો

ગાયત્રી મંત્ર અમારી સાથે સાથે :

ॐ, ભૂર્ભુવઃ સ્વઃ તત્સવિતુર્વરેણ્યં ભર્ગો- ।
દેવસ્ય ધીમહિ ધિયો યો નઃ પ્રચોદયાત્ ॥

અખિલ વિશ્વ ગાયત્રી પરિવાર

<http://awgp.org>

अध्यात्मने श्रुवंत बनावो

गायत्री मंत्र अमारी साथे साथे :

ॐ, ભૂર્ભુવઃ સ્વઃ તત્સવિતુર્વરેણ્યં ભર્ગોદેવસ્ય ધીમહિ ધિયો યો નઃ પ્રચોદયાત્ ॥

દેવીઓ તથા ભાઈઓ !

અહલ્યાબાઈ ઈન્દોરની મહારાણી

અહલ્યાબાઈ કોણ હતા? ઈન્દોરના મહારાણી હતા. એકવાર તુકોજીરાવ ચિત્તાનો શિકાર કરવા માટે એક ગામડામાં ગયા. બંદૂક ફોડી તો ચિત્તો ધાયલ થઈ ગયો અને ભાગીને એક ઝાડીમાં છુપાઈ ગયો. રાજા પોતાની બહાદુરી દેખાડવા માગતા હતા કે હું ચિત્તાનો શિકાર કરી લાવ્યો છું તો બીજી બાજુ ડર પણ લાગતો હતો કે ધાયલ થવાથી ખિજાયેલો ચિત્તો ક્યાંય હુમલો ન કરી બેસે. તુકોજીરાવ એવું વિચારીને ઝાડીની ચારે બાજુ આંટા મારતા હતા કે જોઉં તો ખરો કે ચિત્તો મરી ગયો છે કે જીવે છે. ઘોડો ખેતરમાં ચાલતો હતો. તેથી ખેતરમાંનો પાક બગડતો હતો. અઢાર ઓગણીસ વર્ષની ખેડૂતની એક છોકરીએ બહાર આવીને કહ્યું કે એ ઘોડાવાળાભાઈ, તમે અમારો પાક બગાડી રહ્યા છો. આ કાંઈ રસ્તો થોડો છે ? તમે અમારા ખેતરમાં ઘોડો દોડાવો છો એનો મતલબ શું ? રાજાએ કહ્યું, “મેં શિકાર કર્યો હતો, જે ધાયલ થઈને અહીં છુપાઈ ગયો છે.” “ક્યાં છુપાયો છે ?” “અહીં ઝાડીમાં, એટલે તો હું આ ઘોડો તેની આજુબાજુ ફેરવું છું, હું તારા ખેતરનો પાક બગાડવા ઇચ્છતો નથી.” છોકરીએ કહ્યું “જો તમને શિકાર કરવાનો શોખ હોય તો ચિત્તાનો સામનો કરો. એને પકડો ત્યાં મારી નાંખો, પણ મારું ખેતર શા માટે ખરાબ કરો છો ?” “રાજાએ કહ્યું, “તમે ખબર નથી, ચિત્તો ખૂબ ભયંકર હોય છે. જો તે હુમલો કરે તો મારી નાંખે” “એટલે કે તમે મરવાથી ડરો છો અને શિકાર પણ કરવા ઇચ્છો છો ? તમે અહીં બેસો.”

છોકરી એક મોટો દંડો લઈ આવી અને પૂછ્યું કે ક્યાં છે તમારો ચિત્તો ?

ઋષિ ચિંતનના સાંનિધ્યમાં

રાજાએ કહ્યું કે આ ઝાડીમાં છુપાઈ ગયો હોય એમ લાગે છે. છોકરી સડસડાટ ઝાડીમાં ઘૂસી ગઈ. એણે જોયું કે ચિત્તો ત્યાં જ બેઠો છે. તેણે એ પથ્થર ફેંક્યો. એ સાથે જ ચિત્તો એને મારવા દોડ્યો. છોકરી દંડો લઈને તેના પર તૂટી પડી, તેના દાંત તોડી નાખ્યા અને એના મોઢામાં દંડો ઘુસાડી દીધો અને એને મારી નાખ્યો તે પોતે પણ થોડી ધાયલ થઈ. ચિત્તાનું પૂછડું પકડીને તેણે ચિત્તાને ઘસડી લાવીને મહારાજની સામે નાખ્યો અને કહ્યું કે લો, આ તમારો ચિત્તો. નકામો મારો પાક ખરાબ કર્યો. ચિત્તાને જોઈને રાજા દંગ રહી ગયા.

એકવાર છોકરીના ચહેરા સામે જોયું કે પછી ચિત્તા તરફ જોયું. રાજા અચંબિત થઈ ગયા. એમણે છોકરીને પૂછ્યું કે તું ક્યાં રહે છે, તો તેણે જવાબ આપ્યો કે અમે તો આ જ ગામના છીએ. “તારા ઘરમાં કોણ કોણ છે?” “મારા બાપુ છે. તેઓ પણ અહીં ખેતરમાં જ કામ કરી રહ્યા છે. મને તેમની પાસે લઈ જા. છોકરી રાજાને પોતાના પિતા પાસે લઈ ગઈ. રાજાએ ઘોડા પરથી ઊતરીને એ ખેડૂતને પ્રણામ કર્યાં. ખેડૂતે પૂછ્યું કે તમે કોણ છો ?

“હું ઈન્દોરનો રાજા છું” “આપ રાજા સાહેબ છો ? ” “મારી શું ભૂલ થઈ ગઈ ?” “તમારી કોઈ ભૂલ નથી થઈ. હું તો તમને એક વિનંતી કરવા આવ્યો છું” “શી વિનંતી ?” “બસ, એ જ કે તમારી દીકરાના લગ્ન મારી સાથે કરો. “ઈન્દોરના મહારાજા સાથે ? આપ આ શું કહી રહ્યા છો ? હું કોઈ સ્વપ્ન જોઈ રહ્યો છું કે સાચું દૃશ્ય ? ના, તમે સ્વપ્ન નથી જોઈ રહ્યા, હું ઈન્દોરનો મહારાજા છું અને તમને વિનંતી કરું છું કે તમે તમારી આ પુત્રી મને આપો. ખેડૂત તૈયાર થઈ ગયો. બીજા જ દિવસે રાજાની જાન આવી અને એ છોકરી સાથે એમના લગ્ન થઈ ગયાં.

અહલ્યાબાઈ ભણેલાં નહોતાં પણ ત્યાં જઈને લખતા વાંચતા શીખ્યાં. પછી મહારાજને કહ્યું કે હવે જુઓ, હું તમારું રાજ ચલાવી બતાવું, શું તમે રાજ કરશો ? તમે આરામથી બેસો અને મોજ કરો. અહલ્યાબાઈનો રાજ્ય વહીવટ ઈન્દોરના ઇતિહાસમાં અભૂતપૂર્વ હતો. ઈન્દોરના મહારાજ ધન્ય થઈ ગયા એ ઇતિહાસ ધન્ય થઈ ગયો. અહલ્યાબાઈને હજારો વર્ષો સુધી યાદ કરવામાં આવશે.

ऋषि चिंतनना सांनिध्यमां

જાગૃત તથા જીવંત આત્મા કેવા ?

મિત્રો, હું કોની વાત કરી રહ્યો હતો ? અહલ્યાબાઈની વાત કરી રહ્યો હતો ? ના, અહલ્યાબાઈની નહિ, પણ જાગૃત અને જીવંત આત્માની વાત કરી રહ્યો હતો. જાગૃત અને જીવંત આત્મા કેવો હોય છે ? બહાદુર, સાહસિક, સંકલ્પવાન, ઉત્કૃષ્ટ અને આદર્શવાદી હોય છે. એને ઈંદોરવાળી રાણીની ઉપમા આપી શકું છું.

તમે ઈંદોરવાળી રાણીની ઉપમા કોના માટે આપો છો ? જીવાત્મા માટે અને ભગવાનની ઉપમા કોને આપશો ? તુકોજીરાવને. એવો જીવાત્મા જેનામાં ત્યાગ હોય, શૌર્ય હોય, બલિદાનની ભાવના હોય, ઉત્કૃષ્ટતા તથા આદર્શવાદિતા હોય. ભગવાન એને હાથ જોડી શકે છે, એની ખુશામદ કરી શકે છે. કોની? એ માણસની કે જેનામાં સંકલ્પ હોય.

રામકૃષ્ણ પરમહંસ વારંવાર વિવેકાનંદને ત્યાં જતા હતા. હાથ જોડતા હતા અને કહેતા હતા કે બેટા ! જો, મારું બહુ મોટું કામ અટવાઈ પડ્યું છે. તું મારી સાથે આવે છે કે નહિ ? “હજુ તો મારે બી.એ. ની પરીક્ષા આપવાની છે. તમે વારંવાર શું કામ આવો છો ? જ્યારે મને ઇચ્છા થશે ત્યારે હું આવી જઈશ.” ના બેટા! તારી ઇચ્છાથી કામ નહિ ચાલે. તું સમજતો નથી કે તું કયા કામ માટે આવ્યો છે અને તારા વગર મારું કેટલું કામ અટકી પડ્યું છે.

“મહારાજ, હજુ તો મારે નોકરી કરવાની છે.” “ના બેટા, તારે નોકરી નથી કરવાની. તારે તો મારું કામ કરવાનું છે. એક દિવસ તો તેઓ મીઠાઈ લઈને પહોંચી ગયા.” “લે બેટા ! મીઠાઈ ખાઈ લે. ” “આ શેની મીઠાઈ છે ? ” “લે, તું મીઠાઈ ખાઈ લે અને મારી સાથે ચાલ.” “શું હું કોઈ નાનકડું છોકરું છું કે તમે મને છેતરવા આવી ગયા ?” “અરે, તું બાળક તો છે. બાળક નથી તો બીજું શું છે ?” જાગૃત આત્મા, જીવંત આત્માઓ કેવા હોય છે ? જ્યારે ગુલાબનું ફૂલ ખીલે છે ત્યારે એની ઉપર ભમરા આવીને બેસે છે. પતંગિયાં આવે છે. બધાં દૂર દૂરથી એની સુગંધ મેળવવા આવે છે.

ऋषि चिंतनना सांनिध्यमां

प्रार्थनाथी नहि, प्राणभर्यां स्पर्शथी मणे छे सङ्गता

मित्रो, हुं तमने कहेतो हतो के तमे जो झूलनी जेम भीली शकता हो, तो भीलो. अमे तो भगवानने प्रार्थना करीशुं. ना बेटा ! भगवानने प्रार्थना करवानी कोई जरूर नहीं. भगवान तने प्रार्थना करशे. में तो सांभल्युं छे के प्रार्थनाथी मोटा मोटा काम थई जाय छे. हा, बेटा ! थई जाय छे. प्रार्थनानी महत्ता में परा सांभली छे. शुं सांभल्युं छे तमे ? हुं कंदोईनी दुकाने जाऊं छुं अने प्रार्थना करुं छुं के कंदोई साहेब, मोर अेक किलो जलेबी जोछये छे. अख्हां साहेब, गरमागरम छे, अेकदम सरस जलेबी छे, लो. अेक हाथे अेरे जलेबीनुं पडीकुं पकडी राभ्युं अने बीजो हाथ मारी सामे धर्यो. लावो पैसा. अरे, तुं पैसा मागे छे ? में तो सांभल्युं हुंतुं के प्रार्थना करवाथी ज जलेबी मणी जाय छे. अरे भाई! तमने कोईके जोडुं समजाव्युं छे. महाराज, सवा लाभना अनुष्ठानथी लक्ष्मी मणी जाय छे. आ जोडुं छे, बेटा, सवा लाभनुं अनुष्ठान शुं छे ? प्रार्थना छे. में तो सांभल्युं छे के आई.अे.अेस.नी नोकरी मेणववा माटे पांच रुपियानुं झोर्म भरीदवुं पडे छे. टाईप करावीने अे अरजु साथे बी.अे. तथा बीजं सर्टिफिकेटनी कोपीओ जोडवी पडे छे अने तरत आई.अे.अेस. नो हुकम आवी जाय छे. ना, बेटा ! मात्र आटलुं करवाथी कलेक्टर बनी शकतुं नहीं, कमिश्नर बनी जवातुं नहीं. अे माटे तो तारे परीक्षां पास थवुं पडशे. तारा शरीरनो टेस्ट करवामां आवशे. अे बधामां पास थया पछी ज तारी पसंदगी थशे.

मित्रो, प्रार्थना, पूजा, जेने आपणे भजन पूजन कहीअे छीअे अेनुं परा महत्व छे. जो आपणे प्रार्थना न करीअे, पूजा न करीअे तो ? तो पछी जेम टिकिट लेवा टिकिटबारी पर जाओ, कशुं बोली नहि अने यूपचाप ठिभा रहो अेवुं थशे. तमारे कहेवुं पडशे के मारे दिल्लीनी सेकंड क्लासनी बे टिकिटो जोछये छे. पछी पैसा आपवा पडशे. तो तमने पेलो टिकिट आपशे ? हा, आपशे. परा जो तमे कहो ज नहि तो स्टेशन मास्टरने केवी रीते भबर पडे के तमारे क्वां जवुं छे अने केटली टिकिटो जोछये छे. अे बधुं जणाववुं पडे छे. प्रार्थनानी पूजानी किंमत अेटली ज छे के भगवानने अेवी प्रार्थना करीअे छीअे के आपणे क्वां जवा छथीअे छीअे, शुं करवा मागीअे छीअे अने कई तरङ्ग आगण वधवा मांगीअे छीअे, आपणुं लक्ष्य शुं छे,

ऋषि चिंतनना सांनिध्यमां

आपणो उद्देश्य शो छे? आ पोतानी अेक दिशा अने धारा बनाववानी वात छे.

छतिहास साक्षी छे.

बेटा, अेना पछी बधा संतोअे जे कर्तुं छे ते करवुं पडे छे. भगवानना भक्तोनी छतिहास धणो लांबो छे. अे छतिहास वांछीने भक्तो विशे, ऋषिओ विशे, साया ब्राह्मणो विशे जाणी शकीअे छीअे. भगवानना मार्ग पर चालनार दरेक व्यक्तितना जिवनने आपणो जोधअे छीअे अने ते जाणवानो प्रयत्न करीअे छीअे के अे भक्तोअे माणा डेरववा सिवाय बीजुं कोछ काम करवुं पडयुं छे के नहि. हा, तेमने बीजुं पण कंछक करवुं पडयुं छे अने अे बताववा माटे ज में तमने बोलाव्या छे.

मित्रो, भगवानना भक्तोना प्राचीन छतिहासमांथी अेकपण भक्तनुं अेवुं उदाहरण मने बतावो के जे इंकत माणा ज डेरवतो रह्यो होय, जेणे भगवानना कार्योंमां प्रत्यक्ष भागीदारी न करी होय. प्राचीनकालना संत अने ब्राह्मण मितव्ययी अने साहुं जिवन जिवता हता, स्वाध्याय करता हता, परंतु अेना करतांय अेक महत्वनी वात अे छे के तेओ वादणोनी जेम हमेशां वरसता हता. तेओ इंकत माणा ज नहोता डेरवता. तेओ प्राणायाम करता हता ? व्यायाम करता हता ? हा, आपणने व्यायामनी पण आवश्यकता छे. तो गुरुज, हुं आपो दिवस व्यायाम करीश. ना बेटा, आपो दिवस व्यायाम ना थाय, तो बीजुं शुं करवुं पडशे ? बेटा, आपणो भगवानना काममां मदड करवी पडशे.

अेमना आ सृष्टिऱुपी बागने सुंदर बनाववा मटो पण कंछक करवुं पडशे ? मारा गुरुदेवे मने आ ज शिषवाडयुं हतुं अने में आज सुधी अे अंने कार्य कर्या छे. उपासना कछ रीते सार्थक थछ शके ? मंत्र कछ रीते सिद्ध थाय ? आपणो भगवाननी कृपा मेणववाना अधिकारी केवी रीते बनी शकीअे ? अे बघो घटनाकम आपणी सामे छे. आज सुधीनो मारा जिवननो घटना कम तमारी सामे छे. प्राचीनकालना भगवदुकारोनी छतिहास तमारी सामे छे. भगवान रामना प्रिय भक्त हनुमानजुना जिवननो अेक ज मंत्र हतो – राम काज किन्हे बिना, मोहि कहां विश्राम. मात्र रामनाम ज पूरतुं नथी, रामनुं काम पण करवुं पडे.

ऋषि चिंतनना सांनिध्यमां

अर्जुन पोतानी जतने सोंपी दीधी

भगवान कृष्णना प्रिय शिष्योमांथी आपणे अर्जुननो छतिहास जालीये छीये. शुं अर्जुने भजन कर्तुं हुंतुं ? हा, कर्तुं हशे. अर्जुने ध्यान तथा जप कर्ता हशे ? हा, अवश्य कर्ता हशे. ऐनी कुंडलिनी जागी हशे ? कदाच जागी हशे, परंतु सौथी मोटी बाभत, सौथी मोटी उपासना तथा साधना ऐ हती के तेरे भगवानना छशारे पोतानी जिंदगीनो उपयोग करवानुं साहस कर्तुं हुंतुं. हनुमान, नल, नील, जंबुवंत, अंगद, सुग्रीव वगैरे भगवानना जेटला पण भक्तो हता ऐमणे केटला प्राणायाम कर्ता, केटली माणा डेरवी ते हुं नथी जाणतो, पण ऐटलुं जाणुं छुं के ऐमणे पोतानुं जिवन भगवानना चरणोमां समर्पित करी दीधुं हुंतुं अने कहुं हुंतुं के अमे तमारा आदेश प्रमाणे चालीशुं.

मित्रो, आजनो समय कांछक आवो ज छे. ऐटले ज में तमने बोलाव्या छे. भगवान आपणी पासेथी कंछक छच्छे छे. आ पुनर्गठन वर्षमां भगवानने ऐक नवी स्फुरणा थछ छे. महाकाणे ऐक नवो निर्णय कर्तो छे. ऐमणे तमारा जेवा जिवंत अने जाग्रत आत्माओने विशेषरूपथी बोलाव्या छे. तमे पोताने ओलभता नथी, पण हुं तमने जाणुं छुं, तेथी वारंवार तमने पत्रो लभ्या छे. हनुमान पोताने जाणता नहीता के तेओ कोण छे. हनुमानजने ज्यारे सुग्रीवे ऐ तपास करवा भोक्त्या के रामलक्ष्मण कोण छे त्यारे तेओ वेश बदलीने, ब्राह्मणनुं रूप लछने गया हता अने ऐमने पूछ्युं के तमे कोण छे ? परंतु राम ऐमने जाणता हता. तेथी ऐमने शोधता शोधता, अंगदने शोधता शोधता तेओ ऋश्यभूक पर्वत पर गया हता. शुं ते ऐक ज पहाड हतो ? ना, बेटा ! त्यां तो अनेक पहाड हता. तेओ बीजा पर्वत पर पण जछ शकता हता, परंतु ऋश्यभूक उपर ऐटलां माटे गया के त्यां हनुमान, अंगद तथा सुग्रीव जेवा तेमना भक्तो रहेता हता.

अध्यात्म ज बनावशे सारो माणस

तमने अहीं बोलाववानो मारो हेतु ऐ छे के आजथी पंचावन वर्ष पहेलां गुरुऐ जेम मने जगाडयो हतो ऐ ज रीते हुं पण तमने जगाडुं.

ऋषि चिंतनना सांनिध्यमां

जे रीते ऐमणे मने मार्गदर्शन आप्युं इतुं ऐ ज रीते हुं तमने आपुं. शा माटे ? कारण के आवती पेढी माटे सारो माएस जरूरी ऐ. अध्यात्म वगर माएसनी नैतिक जरूरियातो पूरी थई शके नई. अध्यात्म वगर मनुष्यनुं चिंतन श्रेष्ठ बनी शकतुं नथी. अध्यात्म वगर मनुष्यना कार्योमां नैतिकतानो समावेश थई शकतो नथी. आजनी परिस्थितियो भूब गूंचवाती जाय ऐ अने मनुष्य वधु हेरान थतो जशे. आ मुश्केलीनो बीजे कोई उकेल नथी.

मित्रो, आपणुं मन रातदिवस विक्षुब्ध अने अशांत रहे ऐ. दिल धडकतुं रहे ऐ. आ बधुं कोरा करे ऐ ? राजनीति ? ना साहेब, राजनीति नथी करती. अमारा छोकरा ज द्रोही अने उत्पातिया बनी गया ऐ. अमातुं कहेवुं ज नथी मानता. पति-पत्नी वच्ये ऐवा बयंकर उधडा थाय ऐ के जो ऐमने छोकरां न होत तो स्त्री छूटाछेडा लईने घर छोडीने जाती रही होत. घरमां क्लेश चालतो रहे ऐ अने ऐ कंकासथी बधां सुकाता जाय ऐ. कोरा ऐमने बाणे ऐ? बेटा, आपणी विकृत मनःस्थिति बाणे ऐ. विकृत मनःस्थितिने सुधार्या वगर मानवीय समस्याओनुं कोई समाधान थवानुं नथी. व्यक्ति के कुटुंबनी समस्याओनुं कोई समाधान थवानुं नथी. व्यक्तिने ज सुधारवी पडशे.

मित्रो, व्यक्तिने सुधारवानी ऐक ज रीते ऐ, जेनुं नाम ऐ अध्यात्म. आ अध्यात्मने ज्वंत राभववा माटे मारे अने तमारे लेगा मणीने प्रयत्नो करवा जोछये. आजे भगवाने, महाकाणे ऐक ज पोकार पाडयो ऐ के मनुष्यजातिना बगडी रहेला भविष्यने सुधारवा तथा सायववा माटे अने उज्ज्वल भविष्यनी संभावनाओने सार्थक करवा माटे आपणांमांथी दरेक ज्वंत अने जागृत आत्माये प्रयत्नो करवा जोछये के जेथी अध्यात्मने ज्वंत राभी शकाय. अध्यात्मने कई रीते ज्वंतुं राभी शकाय ? अध्यात्मनुं शिक्षण कई रीते आपी शकाय ? आध्यात्मिक प्रवृत्तियोने कई रीते आगल धपावी शकाय ? बेटा, अध्यात्म ऐ वाणीनो विषय नथी. जो ते वाणीनो विषय होत तो आज सुधी ऐक ऐकथी चडियातां अनेक पंडितो अने कथाकारो थई गया ऐ. ऐकऐकथी चडियाती ज्ञानवान प्रतिभाओ पडेली ऐ. ऐमने बधाने अध्यात्ममय करी दीघा होत अने दुनिया कोरा जारे क्यांथी क्यां पड्योची गई इतो, परंतु अध्यात्म ऐमना हाथनी वात नथी.

ऋषि चिंतनना सांनिध्यमां

आ अेक विशेष समय ँ.

साथीओ ! अध्यात्मना विस्तारनुं कार्य आपणे सौअे करवानुं ँ. आनुं लोकशिक्षण करवा माटे आपणे आपणा व्यक्तिगत जिवनने इरीथी ठीक करवुं पडशे. सलगी रहेलो ँपक ज प्रकाश उत्पन्न करी शके ँ. आपणे केवी रीते प्रकाश उत्पन्न करी शकीशुं ? तमे तमारी अंदर प्रकाश उत्पन्न करो. त्तारे ज तमे बीजाने प्रकाश आपी शकशो. दुनियामां आपणे आध्यात्मिकता इेलावीशुं, आ आजथी सौथी मोटी जरुरियात ँ. महाकाले तमने बोलाव्या ँ अने कहुं ँ के तमे अेक विशेष व्यक्ति ँ. आ अेक विशेष जवाबदारी ँ. आपणा महोल्लामां जो कोड अज्जिकांड थड जाय, तो आपणे आपणां पूजा पाठ पण छोडी दडअे ँ, स्नान-भोजन पण छोडी दडअे ँ अने डोलमां पाणी लरीने आगल ओलववा माटे नीकणी पडीअे ँ. आ अेवो ज समय ँ, जेमां हुं अने तमे रहीअे ँ, आ समयनो युगधर्म, आपत्ति धर्म अे ँ के आपणे आपणा सामान्य जिवन करतां विशेष समय पर ध्यान आपवुं जोडअे. भगवानना पोकार पर ध्यान आपवुं जोडअे. महाकाल द्वारा आ संवेदनाओ इेलाववामां आवी रही ँ अने भास करीने जागृत आत्माओनी अंदर जे हलचल अने स्पंदन उत्पन्न कर्या ँ ते तरइ मारे अने तमारे ध्यान आपवुं जोडअे. आ भूब उपयोगी समय, जागरणनो समय ँ. युगसंध्यानो समय ँ. जे लोको युगसंध्यानुं मूल्य समज शकता नथी अने उपेक्षा करता रहे ँ तेओ पाछलथी पस्ताय ँ.

मित्रो ! थोडा समय पहेला गांधीजनुं स्वराज्य आंदोलन आव्युं हुतुं, जेमां जागृत आत्माओ आगल आवी गया हुता अने सत्याग्रह माटे कार्य करी रह्या हुता. आपी दुनिया कही रही हुती के अे नुकसान भोगवशे. आवुं कहेनाराओमां मित्रो, पडोशी अने संबंधी पण होय ँ. अे बधा ज कहेता हुता के आप बेवकूडीभर्यु पगलुं लरी रह्या ँ, परंतु 'बेवकूडीनुं पगलुं' लरनाराओअे समयने जोयो, जाष्यो अने जाष्या पछी शुं हुता ने शुं बनी गया, तमे जोयुं ? अेक नाना सरभा वकील वल्लभभाड पटेल शुं शुं बनी गया ? हिन्दुस्तानना गृहमंत्री. नाना सरभा मौलाना अब्दुल कलाम आजाड शुं बन्या ? हिन्दुस्तानना शिक्षणमंत्री. पं. जवाहरलाल नहेरु अेक वकीलना ँकरा हुता तेओ शुं बन्या ? प्रधानमंत्री बनी गया अने क्वांथी क्वां पडोची गया.

ઋષિ ચિંતનના સાંનિધ્યમાં

મિત્રો ! જેમણે સમયને જોયો, સમયનો પોકાર સાંભળ્યા અને સમયની સાથેસાથે આગળ આવ્યા તેઓ નફામાં રહ્યા. જેઓ સમય ચૂકી ગયા તેઓ રડતા રહ્યા અને કહે છે કે અમે પણ છ મહિના જેલ જઈ આવ્યા હોત તો બસ્સો રૂપિયાનું પેન્શન અમને પણ મળત અને અમે પણ સ્વતંત્રતા સેનાની બની જાત. કેમ તમે ન ગયા ? હવે શા માટે ફરિયાદ કરી રહ્યા છો ? મિત્રો ! આ સાહસિકોનો, બહાદુરોનો, શૂરવીરોનો રસતા છે. એટલાં માટે સાહસિકોનો રસ્તો બતાવવા માટે મેં આપણે બોલાવ્યા છે. તમે જો બીજાની જેમ હિંમત કરશો, તો વૃક્ષની જેમ જ ફાલવા માટે આ યોગ્ય સમય છે. આ જ અવકાશ છે. આના કરતાં સુંદર સમય કદાચ ફરી ક્યારેય તમારી જિંદગીમાં આવવાનો નથી.

મારા બોલાવવાનો આશય

મારી જિંદગીમાં તો સારો સમય આવ્યો હતો આજથી પંચાવન વર્ષ પહેલાં, જ્યારે મારા દેવદૂત-મારા ગુરુ મારી પાસે આવ્યા હતા. ભગવાનને હજાર વાર ધન્યવાદ, કોટિકોટિ ધન્યવાદ કે તેમણે મારી અંદર એવી સંવેદના ઉત્પન્ન કરી અને મેં ધ્યાનપૂર્વક તેમની વાત સાંભળી. નહીં તો તમારી જેમ જ હું પણ મજાક કરી શક્યો હોત કે હજુ તો મારે લગ્ન કરવાના છે, બાળકો પેદા કરવાના છે, મારું મકાન બનાવવાનું છે, ખેતી કરવાની છે, મારે પહેલો નંબર લાવવાનો છે અને પી.સી.એસ.ની નોકરી કરવાની છે.

પરંતુ મિત્રો, મારા વિવેકે મને સાથ આપ્યો. હું ઇચ્છું છું કે તમારો વિવેક પણ તમારી સાથે હોય. કોઈ દેવદૂત, જે વાતાવરણ પર પ્રભાવ પાથરી રહ્યો છે, જે મોટા મોટા કાર્યો કરવા જઈ રહ્યો છે, જેણે મોટા પગલાં ભર્યાં છે એ દેવદૂત તમને પણ જગાડી શકે. તમારી અંદર પણ કોઈ સ્પંદન, કોઈ જાગૃતિ ઉત્પન્ન કરી શકે, આપનો વિવેક જાગૃત કરી શકે. મારા બોલાવવાનો આશય આ જ છે. મહારાજજી ! આપનો આશય તો અહીં ઉઠાટન કરવાનો હતો ને ? હા બેટા ! ઉઠાટન તો કરાવવા ઇચ્છું છું, પરંતુ જે ઉઠાટન કરવા માટે તમે બધા આવ્યા છો તે કોઈ એક સામયિક ઘટના નથી. તે તો એક સંભાવના છે.

ऋषि चिंतनना सांनिध्यमां

शुं संभावना છે ? જે બ્રહ્મવર્યસનું ઉદ્ધાટન કરવા માટે તમે આવ્યા છો એ મહાકાલની સંભાવના છે. હું અધ્યાત્મની એક નર્સરી, એક પ્રયોગશાળા બનાવવા ઇચ્છું છું. હું બતાવવા ઇચ્છું છું કે આધ્યાત્મિક શક્તિઓને જાગૃત કરવા માટે શું શું કરી શકાય છે. જે બિલ્ડીંગને તમે લોકો જોઈને આવ્યા છો, બેટા, તે માત્ર બિલ્ડીંગ નથી, એ પ્રયોગશાળા છે. આનાથી શું થશે ? મિત્રો ! આવનારા સમયમાં વીજળીની શક્તિ, એટમની શક્તિ, પૈસાની શક્તિ, અક્કલની શક્તિ પાછળ ધકેલાવવાની છે. સૌથી આગળ જે શક્તિ આવવાની છે, તે રુહાની (આધ્યાત્મિક) શક્તિ છે. જે આપણા પ્રાચીન સમયના વડીલોની શક્તિ છે, જેના આધારે તેમણે પોતાના દેશને સ્વર્ગ બનાવ્યો હતો અને આખી દુનિયાની અંદર શાંતિ ફેલાવી હતી. એ જ આધ્યાત્મિક શક્તિ ફરીથી જીવંત થવાની છે.

મહારાજજી ! તમે આને ક્યાંથી પેદા કરશો ? બેટા ! હું તેને આ ઉદ્ધાટનની નાનીસરખી ઇમારતમાંથી પેદા કરીશ, જેને તમે બ્રહ્મવર્યસના નામથી હમણાં જ જોઈને આવ્યા છો. આ ઇમારત તો તેનું પરબીડિયું છે. પરબીડિયું કેવું હોય છે ? પરબીડિયું એવું હોય છે બેટા કે જ્યારે બાળક પેદા થવાનું હોય છે ત્યારે તેની મા અનેક વસ્તુઓ બનાવીને મૂકી રાખે છે. શું બનાવી રાખે છે ? ચઢી અને ઝભલું. આ શું બનાવ્યું છે ? તેના મોંમાંથી લાળ ટપકશે એટલાં માટેનું લાળિયું. તો બાળક ક્યાં છે ? હજુ બાળક પેદા થયું નથી, પરંતુ તેને માટે કપડાં સીવીને રાખ્યાં છે, જેને તમે જોઈને આવ્યા છો. બચ્યું તો પેદા થવાનું છે. બાળક કઈ રીતે પેદા થશે ? બેટા ! બચ્યું એ રીતે પેદા થશે કે અહીં ઉપાસના કરવા માટે જે વ્યક્તિ આવશે તેની અંદર હું એ અધ્યાત્મ પેદા કરવાનો પ્રયત્ન કરીશ, જેને જીવંત અધ્યાત્મ કહે છે.

જીવંત અધ્યાત્મ પેદા થશે

જીવંતનો શો મતલબ છે ? આ અધ્યાત્મની લાશ, જેને લઈને તમે ફરી રહ્યા છો, કઈ લાશ ? આ જ નાકમાંથી હવા કાઢવાવાળી લાશ. તો શું આ અધ્યાત્મ નથી ? ના બેટા, આ અધ્યાત્મ નથી. આ તો એની લાશ, એનું કલેવર છે. કલેવરનું અધ્યાત્મ કેવું હોય છે ?

ऋषि चिंतनना सांनिध्यमां

हिंमतनुं , ब्रह्मदुरीनुं नाम छे अने श्रेष्ठताने ज़ुवनमां धारण करवानुं नाम छे. जेनुं उद्वलटन करवा आप आव्या छे अे ब्रह्मवर्यसमां हुं अध्यात्मनुं शिक्षण आपीश. आ अेक प्रयोगशाणा छे, जेमां हुं अध्यात्मनुं स्वरूप समजावीश अने केवी रीते अध्यात्मने ज़ुवनमां उपयोगमां लछं शकाय छे तेनो प्रयोग करीने तमने बतावीश. आ आश्रमनुं पहेलुं कार्य अे छे के हुं अध्यात्मना स्वरूपनी अे.बी.सी.डी. समजावीश, जे कोछने पण भबर नथी. अध्यात्मनी बाबतमां लोको कशुं ज नथी जाणता. अध्यात्मनी लाशने जाणे छे. रामायण वांचवाथी मुक्ति मणी जाय छे अने रामचंद्रजुनुं नाम लेवाथी लजन थछं जाय छे. बेटा ! आ लाश छे रामायण. रामायणनो प्राण तो अे छे जे इनुमानजुअे पीधो इतो, जे तुलसीदासजुअे पीधो इतो. जेनो अर्थ छे - 'जुवनमां रामनामने पचावी लेवुं.

मित्रो ! ब्रह्मवर्यसनी स्थापनानो उद्वेश्य अे ज छे के अध्यात्मनुं स्वरूप, अध्यात्मना सिद्धांत, अध्यात्मना आदर्श, अध्यात्मनी संलावनाओ लोकोने समजावीअे अने अे बतावीअे के आप कलेवरने पण कायम रामो. कलेवरनी हुं निंदा नथी करतो. माणा सामे मारो कोछं ज द्वेष नथी. अणंद कीर्तन सामे मारी कोछं ज लडाछं नथी, परंतु हुं अे कहुं छुं के अणंद कीर्तननी पाछण प्राण होवो जोछअे. जपनी पाछण, उपासनानी पाछण प्राण होवो जोछअे. तीर्थयात्रानी पाछण, रामायणना पाठनी पाछण प्राण होवो जोछअे. जो प्राण नहि होय तो आ लाश इंकत सडो ज उत्पन्न करशे. ल्रम अने अज्ञान पेदा करशे. लोकोमां ल्रम पेदा करशे. लोकोमां अेवी लांति पेदा करशे के आना द्वारा आ मणी जशे अने ज्यारे कशुं नहि मणे त्यारे लोको गाणो देशे. आ शुं थछं गयुं ? बेटा ! सडो पेदा थछं गयो.

अध्यात्मनो विस्तार करवानी दृष्टिअे नानासरणा आश्रम, जेना उद्वलटन माटे तमने ओलाव्या छे. आमां शुं काम करशो ? बेटा ! हुं छखुं छुं के तमाम मंदिरो धर्मनी स्थापनानां केन्द्र, जनजागृतिनां केन्द्र बने. प्राचीन समयमां पण मंदिरोने जनजागृतिना केन्द्रो बनाववामां आव्यां इता. हुं पण अेवुं छखुं छुं के जयां पण मंदिर बने, तेनुं स्वरूप अेवुं होय के मूर्ति ज नहि, माणस पण तेमां स्थान ले. बीजुं शुं शुं रहेशे ? चेतना रहेशे, लोकहित रहेशे. ना साहेब,

ऋषि चिंतनना सांनिध्यमां

ना बेटा, भगवानने हुं अकलां बेसवा नहीं दडं. ना साहेब ! आभा मंदिरमां भगवान पग डेलावशे. ना बेटा, हवे हुं भगवानने पग डेलाववा नहि दडं. भगवानने कहीश के पिताजु ! आप अमने पण जग्या आपो, अमे रहीशुं.

आप तो त्यां ज सिंहासन पर बिराजो, आभा ओरडामां अमे सूँ जईशुं, अमे पिता छीये. ना पिताजु ! आपे आभुं मंदिर घेरी लेवानी जरूर नथी, थोडामां आप रहे, बाकीनामां अमे रहीशुं.

नवा युगना नवां ज्ञानमंदिर

मंदिरने ज्ञान मंदिरना रुपमां विस्तारवानी मने छख्ख छे. केवी रीते ? नवा युगमां धर्म माटे पण स्थान जोछये. रोटी, कपडां अने मकान तो जोछये ज. नवा युगनो जे नवो धर्म आवशे तेने माटे मंदिरनेनी जरूर पडशे.

में जे मंदिर ब्रह्मवर्चसमां बनाव्युं छे ते अेवा ज काम माटे बनाव्युं छे के भगवान साथे संबंधित वृत्तियोनो पण तेमां निवास रहे, जेम के पुस्तकालय, पाठशाळा , प्रौढ पाठशाळा, शिक्षण संस्थान वगेरे. आ बधां पण अे ज मंदिरमां रहे, आने माटे अेक मोटो होल बनाववो. बेटा, हुं धर्मने जुवंत राभववा माटे इरीथी अेक प्रयत्न करवानो छुं.

समर्थ गुरु रामदासने शिवाजुअे अेवुं कहुं इतुं के महाराज ! स्वाधीनता माटे मारे सेनानी, पैसानी जरूर पडशे, मारे इशियारोनी, अनाजनी जरूर पडशे. समर्थ गुरु रामदासे कहुं के बेटा, अमारी पासे तो नथी, परंतु हुं अेवी व्यवस्था करी आपीश, जयांथी तारी बधी ज जरूरियातो पूरी थई जाय. तेमणे महाराष्ट्रना गामेगाम इरीने महवीरनां मंदिर बनाव्यां.

महाराष्ट्रना प्रत्येक गाममां समर्थ गुरु रामदास द्वारा स्थापित करवामां आवेलां मंदिरने हजु पण छे. पछी लोकमान्य तिलके गरेश पूजानो विस्तार कर्यो इतो. महाराष्ट्रीयनोने बेगां करवा माटे लोकमान्य तिलके कहुं के आपणे प्राचीन परंपराओना आधार पर नवजुवननो संचार करवो जोछये.

ऋषि चिंतनना सांनिध्यमां

तेमणे गणेशज्जनी पूजा शरु करी. गणेशज्जनी चतुर्थी, पछी गणेशोत्सव प्रचलन, बधुं ज लोकमान्य तिलके शरु करावेलुं. महावीर-पूजा समर्थगुरु रामदासे शरु करावी. बेटा, हुं येवुं छखुं छुं के आ मंदिरोनी जेवी स्थापना करवामां आवी छे, तेवां ज मंदिरो बने. ना महाराजज्ज ! अमारी पासे तो धन नथी. ठीक छे, मने ખબर छे के तमारी पासे धन थी, परंतु जे महाकाण द्वारा शरु करवामां आवी छे, जे मारा गुरु मारी .पासेथी छखे छे अने हें तमारी पासेथी छखुं छुं, ये परंपराओ इरीथी पेदा थछ ज्ञाय.

बेटा ! सौ प्रथम तमारे तमारा घरमां मंदिर स्थापित करवुं जेछये. आस्तिकता आ युगनी सौथी मोटी जरुरियात छे. राजनीति करतां, समाजशास्त्र करतां मोटी, धर्म करतां, विद्या करतां पण मोटी जरुरियात ये छे के मनुष्यनी दानत अने ईमानने योभ्मा राभवा माटे आध्यात्मिकतानो विस्तार करवामां आवे. आ केवी रीते थशे ? शरुआत तमे करो. बेटा ! आपणे आपणा पोताना घरमांथी आस्तिकतानो विस्तार करवानी प्रक्रिया आ वसंतथी ज शरु करवानी छे. तमारा घरमां तमे ज तो जप करो छे. हा साहेब ! हुं करुं छुं अने तमारी पत्नी ? ना साहेब ! ते तो नथी करती. अने तमारा बाणको ? ना साहेब, ते तो सांभणवा माटे पण बिलकुल तैयार नथी. अने तमारा भाई ? भाई तो गाणो दे छे. अने भाभी ? भाभी तो बस मों डेरवी ले छे. तो जप कोण करे छे ? हुं अकलो ज करुं छुं. तो बेटा अक यणो शुं लही तोडी शकशे ? अक यणो लही तोडी शकतो नथी. प्रचारनुं जे काम सोंपवामां आव्युं हुनुं. ते तुं तारा घरथी शरु कर.